

gede det saaledes, at jeg har haft nogen Tøse til at notere det; men det behøve vi ikke at tale om her, det hører ikke hjemme her. Jeg takker for den ubehjorte Tillid, det ærede Medlem har til Ministeren, f. Eks. da han sagde, at Ministeren skal have fuld Mændighed til at slaa Dyr ned i alle mulige Tilfælde, hvor det angives, at smittomme Sygdomme regnes for mere eller mindre farlige. Jeg har ment, at man kunde begrænse sig noget og blot tage de haardere og mere farlige. Tidligere har Lovgivningsmagtens Synspunkt været et andet, og man har sagt: Lad ikke Ministeren faa Fuldmagt ud over, hvad der absolut behøves. Det ærede Medlem vil have Fuldmagten udvidet. Jeg har værget mig derimod og gjort opmærksom paa, at det er høist uheldigt at vække Forhaabninger i Befolkningen ved, at ethvert sygt Dyr bliver nedslaaet mod offentlig Erstatning. Vil man vedtage Bestemmelsen, kan man jo gøre det; men det er for mig en ubentet Tillid, man kommer til at vise Administrationen — her er ikke Tale om Personer, men om Administrationen i Almindelighed. Med Hensyn til Statskassens Bidrag og Størrelsen af Erstatningen skal jeg ikke komme nærmere ind paa disse interessante Spørgsmaal her. Jeg hævder kun ganske i Almindelighed, at det er nødvendigt at paalægge den enkelte Egn, hvor Sygdommen herfter, et Bidrag og det et passende. Bidrag til Erstatningens Udredelse. Gaar alt over paa Statskassen, bliver der ingen Maade med det; i Praxis vil det gaa saaledes. Derimod er det rimeligt, at Landbruget bærer noget af Erstatningen, og særlig naar det ærede Medlem fra Hjørring talte om Mund- og Klovesyge, en saa lidet dødsfarlig Sygdom som denne, hvor man faar ned for at hytte vedkommende Egn og bidrage til, at Sygdommen i mindre Grad breder sig, saa forekommer det mig indlysende, at vedkommende Egn maa give Bidrag til de deraf følgende Udgifter. Med Hensyn til Mulkten, 2 Kr. eller 4 Kr., forsvares i Virkeligheden den ærede Ordfører at gaa ned til 2 Kr. Jeg maa sige, jeg troede, at det var en Tilfældighed, at man havde beholdt Tallet 2 og sat Kr. i Stedet for Rdl. Det forekommer mig, at hvis det blev nedsat til 2 Kr., vilde det være en upassende Bøde i dette Lovforslag, og naar man ved, hvor tilbøjelig vedkommende Ret vil være til at anvende Minimumsatsen, saa maa man være betænkelig derved; men maaste det ikke er det sidste Ord, der er sagt i den Retning. Jeg vil tillade mig endnu en Bemærkning med Hensyn til Erstatningen, navnlig med

Hensynstil, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgtreds (Lüttichau). De Herrer ville være bekendte med, at Erstatningsrammen udvides ved selve Lovforslaget, da ikke blot ny Sygdomme komme til; men f. Eks. ved Endringsforslagene Nr. 33 og 34 til § 16 udvides ligesrem Rammen, inden for hvilken Erstatningen skal gives. Der er altsaa flere at hde Erstatning til, og saa ræsonnerer man som saa: Der er flere at hde Erstatning til, derfor skal Statskassen alene betale det. Jeg tror ikke, at det gaar an at slutte saaledes, jeg tror, man maa komme til en Overenskomst om, hvorledes Erstatningen skal fordeles og være; men det er bedst, at det staar i Bero til et senere Stadium. — Forslagene under Nr. 24 og 31 ere anbefalede af det ærede Mindretal. De gaa ud paa at stryge Bestemmelsen om, at visse Kreaturer ikke maa søres paa Marked, og at visse Kreaturer skulle underkastes Eftersyn, inden de stilles til offentlig Bedækning. Det forekommer mig rigtigt, at man søger at begrænse Udgangen til Markedet, og den ærede Ordfører udtalte sig ogsaa i den Retning — noget, jeg sympatiserer med — at det ikke er i nogens Interesse, at Markedet faar sit Udtryk i, at det bliver daarlige og spolerede Dyr, der fremkomme. Hvad angaar Dyr-lægernes Tilhyn med de Dyr, som stilles til offentlig Bedækning, forekommer det mig ikke, at det lader sig afvise derved, at Dyrene kunne blive syge Dagen efter eller 8 Dage efter; men man kan naturligvis kun overbevise sig om, at Dyret er sundt, naar man ser derpaa. Dette Tilhyn gaar ikke blot ud paa at opdage, om vedkommene Dyr til en vis Tid er sygt; men det er et almindeligt Tilhyn; det gaar ud paa at konstatere, om Dyret i Almindelighed er sundt og af en saadan Bestaafenhed, at det kan bruges til Avl; men noget andet vil det være, naar man kalder en Dyr-læge i et specielt Sygdomstilfælde, og jeg tror, at det er rigtigt at indføre det.

N. Jensen: Jeg har jo haft en Del med denne Sag at gøre, saa det vil ikke findes forunderligt, at jeg finder Anledning til at sige et Par Ord vedrørende de forskellige Endringsforslag, skønt jeg i det væsentlige kan henholde mig til, hvad der er udtalt af den ærede Ordfører. Der er jo forskellige Mindretal her ved denne som ved de fleste Sagers Behandling, der have fremsat Forslag, og det vil ogsaa let forstås, efterom det Udvalg, der i Aar er nedsat, bestaar af et Flertal af ny Medlemmer. Dette har givet Anledning til en